

IZVEŠTAJ SA EKSPEDICIJE ELBRUS 2015.

Datum: 8.7.2015. / 20.7.2015.

Dostignuta visina: Elbrus 5642 mnv

Ukupan Uspon: 2000m

Broj članova ekspedicije: 9

Pre ekspedicije Jaćim mi je skrenuo pažnju da će ova grupa da istrči do najvišeg vrha Evrope i da obratim pažnju na "tempo"! Iako su svi bili u odličnoj kondiciji a i po "defaultu" svi smo očekivali mnogo lakši uspon na "monotoni" vrh Elbrusa 5642m, nekako se to i nije baš lako dogodilo. Sve je bilo osim monotono na ovoj ekspediciji. Pre svega pozitivna energija se već mogla osetiti na okupljanu 8. jula na aerodromu Nikola Tesla u Beogradu i trajala je ne smanjenim intenzitetom tokom cele ekspedicije.

Nakon sletanja u Mineralne Vode, (Rusija) imali smo organizovan prevoz do hotela u Azau i uglavnom sve se dešavalo po predviđenom planu puta. Onaj ko nije imao potrebnu alpinističku opremu mogao je da kupi ili da renta u obližnjim prodavnicama kao i da kupi hranu za predstojeće dane u planini.

Potom je usledio i naš prvi aklimatizacioni uspon do observatorije Elbrus na 3380mnv. Svi se osećaju dobro i jedva čekamo da krenemo ka visinskom kampu Grabaši i Priut 11 iz koga smo planirali i završni uspon na vrh. Tih početnih dana i vreme nam je išlo na ruku ali se sve to odjednom pokvarilo kad smo izašli na Priut 4157mnv i gde smo bili "vezani" za šator odnosno "dizel hut". I pored odlično odrađene aklimatizacije svi smo čekali na momenat kad će nam se ukazati "window" sa dobrim vremenom. U nekim momentima osećao sam nervozu i iščekivanje kod pojedinih članova - kad ćemo već jednom da krenemo na vrh. Prema već ranije određenom planu puta a i prema vremenskoj prognozi ipak se ispostavilo da ćemo krenuti na vrh **16. jula 2015.** To jutro je bilo vedro ali i vemo hladno. Vetar je duvao 75 km/h i osećaj hladnoće je bio -26 ako ne i manje u trenucima udara vetra. U tim jutarnjim satima na planini se odjednom stvorilo nekoliko stotina planinara jer su neki koristili usluge ratraka i snežnih sanki ali već oko 5000mnv mnogi su se okretali i vraćali nazad u bazu baš zbog tog hladnog vetra a možda i zbog prebrzog izlaska na tu visinu. Na žalost i u našoj grupi došlo je do odustajanja 3 člana (Dejan, Veki i Feđa) su sa razlogom odlučili da se vrate na početnu tačku ali su zato ostali članovi neumorivo hitali ka vrhu! Negde posle 7 sati hoda u 8:20h na vrh su prvi izašli Lazar, Maksim i Mućak (i ja zajedno sa njima) da bi nakon 2 sata u 10:20h izašli Bojan i Adis! Odmah ubrzo nakon našeg zajedničkog slikanja na vrhu navukli su se gusti oblaci i vidljivost se smanjila na svega 10m tako da nam je otežalo spuštanje u kamp. Ipak nakon 2-3 sata svi smo bili na sigurnom i mogli smo da javimo Jaćimu da smo uspešno popeli vrh!

Na kraju se ispostavilo da Elbrus nije bio nimalo naivan zadatak i da smo se svi pomučili da popnemo 5642 mnv, najviši vrh Evrope a samim ti i naš uspeh veći.

Posle spuštanja u Azau usledila su dva dana odmora u hotelu i pripreme za povratak kući a neposredno pred odlazak na aerodrom svratili smo da obiđemo grad Pyatigorsk gde smo imali zajednički ručak i uživali u više nego prijatnoj šetnji. Da sve ne bude tako idealno pobrinuli su se radnici na aerodromu gde su nam prvo hteli da na naplate 10kg više prtljaga a onda kad smo to uspeli da sredimo umalo da ostanemo bez nekoliko članova jer su Rusi smatrali da državljani BiH moraju da imaju vizu! to je bio apsurd odnosno njihovo ne znanje i sistem u kojem rade. Kako su nas po tome sistemu pustili da uđemo pre desetak dana? Isto tako da dok im nismo objasnili da je Montenegro u stvari Crna Gora, oni nisu imali pojma gde se ta država nalazi i tek nakon toga su pustili Maksima da prođe. Ipak sve se dobro završilo

čak šta više "ubili" smo i nekoliko sati do leta za Istanbul pa potom i za vreli Beograd gde nas je sačekalo 38°C.

Želim da se zahvalim **Lazaru** koji se pokazao kao odličan planinar u dobroj kondiciji kojem je izlazak na 5642mnv bio kao "walk in the park"...

Zatim najmlađem i "najluđem" :) **Maksimu** koji nas je zasmejavao i držao pozitivnu atmosferu i kao takav trebao bi da bude na svakoj sledećoj ekspediciji EST-a!! :-)))

Bojan je pokazao veliku upornost i veru u sebe da može da popne vrh i pored povrede noge, posebno sam mu zahvalan što nije koristio uskuge ratraka!!! Idemo "7 summits"! 3/7

Armin, možda i najveće poštovanje ide upravo njemu jer je momak dokazao da se može uspešno izboriti sa opasnim povredama po život koje je zadobio prilikom teškog pada na Prenju pre 18 meseci i sa velikom motivacijom gura napred punom parom! "keep climbing"!!!

Adis se pokazao kao odličan asistent akspedicije i hvala mu na svemu što je učinio.

Feda je i pored odustajanja a ujedno za njega i najviše dostignute visine od 5035mnv, pokazao neustrašivost i izdržljivost u ovakvim uslovima na planini, i pored prehlade koja ga je uhvatila smogao je snage da zajedno krene sa nama na vrh. Nadam se da će se možda jednog dana ipak vratiti na Elbrus i da će se popeti na vrh.

Zdenko me je veoma pozitivno iznenadio jer kao "atom-veteran" i zaljubljenik u prirodu pokazao i još jednu vrlinu a to je očinska ljubav! On je iskoristio ovu ekspediciju da uživa u priodi Kavkaza a ujedno i da povede starijeg sina Dejana da sa njim provede nezaboravno vreme. Pokazao je nesebičnost i trezvenost kad je odlučio da se vrati sa sinom nazad prilikom njegovog odustajanja.

Drago mi je da je **Dejan** uspeo da izađe iz okvira u kojima trenutno živi u ravnoj Holandiji i da zajedno sa ocem uživa u prirodi a ujedno i da iztestira svoje mogućnosti. Elbrus će uvek biti tu gde jeste ako se Dejan odluči da ga u budućnosti ponovo poseti...

Keep climbing & ŽIVOT JE LEP!

*VODJA EKSPEDICIJE
Petar Pećanac
Extreme Summit Team*